

חַת־ת לַיּוֹם חֲמִישִׁי פְּרָשַׁת שְׁמִינִי (בְּחו"ל אַחֲרוֹן שָׁל פְּסַח) כ"ב נִיסָן, ה'תשפ"ג - שְׁנַת הַקְּהֵל

מעוניינים להקדיש לזכות יקירכם? צרו קשר kidschitas.he@gmail.com

חֲמִישִׁי / חֲמִישִׁי עִם רִש"י

למדנו שלמרות שאהרן ובניו הכהנים היו מאוד עצובים ביון שנדב ואביהו נפטרו, משה אמר להם שעליהם לאכול את החלקים מהקרבן ששייכים לכהנים.

אלעזר, איתמר ואהרן אכלו את החלקים האלו מהקרבנות המיוחדים שהקרבו לרגל התחלת עבודת המשכן, למרות שהם היו עצובים. אבל הם לא חשבו שהם צריכים לאכול את הבשר מקרבן מוסף ראש חדש, היות והוא לא יוצא דפן- הם יוכלו לאכול אותו בחדש הבא.

במקום זה הם שרפו את כל הקרבן על המזבח. (כך אומרת ההלכה לעשות במקרה ולא מספיקים לסים את כל הקרבן במהלך הזמן המתר לאכילתו).

באשר משה ראה זאת, הוא בעס. קרבן ראש חדש הוא קרבן המבקש מחילה מה' על בני ישראל, ואפלו שהכהנים היו בעצב, אסור להם לעשות שום דבר שעלול חס ושלום למנע מה' לסלוח לכל שאר העם.

אהרן הסביר שזה מה שה' באמת רצה, ה' רצה שהם רק יאכלו מהקרבנות המיוחדים לאותו יום. משה לא התבייש להודות שאהרן צדק בדבריו.

תְּהִלִּים / יוֹם כ"ב לַחֲדָשׁ פְּרָקִים ק"ו- ק"ז

פרק ק"ז מתחיל במלים "הודו לה' כי טוב כי לעולם חסדו" - אנו מודים לה' על רוב חסדו שהוא נצחי.

המילה הראשונה הודו- מלשון תודה, יש לה משמעות נוספת- להודות במשהו.
במה מודים?

הצמח צדק מסביר שאנו יודעים שה' בורא את העולם מדי רגע מחדש ונמצא בתוכנו מדי שניה. אבל אנו לא רואים זאת. לכן אנו צריכים להודות בעבודה שזו אמת. אבל כאשר משיח יבוא, לא נצטרך להודות בכך אלא בלם יוכלו לראות זאת בעיניהם.

תניא / לקויטי אמרים פרק מ"א (כ"ב ניסן שנה פשוטה)

האדמו"ר הזקן אמר לנו אתמול שלצדיקים גדולים אכפת שכל היהודים יהיו קרובים לה'. יתר האנשים ברבם רוצים בגלל שיודעים שה' רוצה זאת. לכן אכפת להם אבל לא כמו הצדיקים הגדולים. היום האדמו"ר הזקן אומר לנו שכל יהודי רוצה מעצמו להיות קרוב לה'. לא רק הצדיקים הגדולים. מדוע?

בגלל שלכל יהודי יש את הכח של הנשמה שלו לעשות הכל למען ה', אפלו למסור את החיים שלו למען ה'. בשיהודי זוכר עד כמה הוא אוהב את ה', הוא רוצה לקיים את כל המצוות. בלנו רוצים להיות קרובים לה'.

כל יום, בשיהודי מתפלל ולומד, זה סוג של מסירות נפש, בגלל שכאשר מתפללים ולומדים לא חושבים על אכילה ושתייה או דברים אחרים שאדם צריך, רק חושבים על קרבה לה', כמו אדם שמקריב את חייו לה' שרק חושב על מה שה' רוצה.

לכן אמרים מידי בקר בברכות השחר: "אלוקי נשמה שנתת בי.."- ה' נתן לנו את הנשמה שלנו. בשאנו נזכרים שהנשמה שלנו שיכת לה', נוכל להתפלל וללמוד תורה, על מנת שהנשמה שלנו תתקרב לה'.

היום יום / כ"ב ניסן

היום הוא היום השביעי לעמר

אפלו בשאחרון של פסח, לא חל בשבת, עורכים קדוש ומתפללים מנחה לפני שאוכלים סעודה שלמה כדי שיהיו שלוש סעודות.

הבעל שם טוב נהג לאכל שלוש סעודות באחרון של פסח. הסעודה השלישית נקראת סעודת משיח. וזאת בגלל שבאחרון של פסח מאיר אורו של משיח.

בפסח תרס"ו בישיבה בלויבאוויטש, התלמידים אכלו יחד בזאל. היו שם 310 תלמידים שישבו סביב 18 שלחנות. הרבי הרש"ב אכל עם התלמידים באחרון של פסח. הוא אמר לכלם לשותות ארבע בוסות של יין ואמר "זוהי סעודת משיח".

ספר המצוות / מצוות לא תעשה שי"ח, שי"ט, מצוות עשה ר"י, רי"א

המצוות היום עוסקות בכבוד אב ואם:

1. **מצוות לא תעשה שי"ח** - אסור לקלל את ההורים.
2. **מצוות לא תעשה שי"ט** - אסור להכות את ההורים.
3. **מצוות עשה ר"י** - יש לכבד את ההורים.
4. **מצוות עשה רי"א** - יש לירא מההורים כפי שיראים ממלך - יש לחשש לעשות משהו

נגדם. למשל, לא יושבים במקום שלהם, לא מתנפחים עם מה שהם אומרים (אין צורך לפחד מהם, אולם יש להתנהג אליהם כפי שהיינו מתנהגים כלפי אדם שחוששים ממנו).

רמב"ם / הלכות ממרים פרקים ד', ה', ו'

פרק ד' - הרמב"ם מלמד עוד על זקן ממרא, תלמיד חכם שמתנפח עם בית הדין. הוא איננו נענש על כך שלא הסכים, רק על עברות חמורות או דברים שיכולים להוביל לעברות חמורות.

פרק ה' - מתחילים ללמד על שתי מצוות לא תעשה שקשורות לכבוד אב ואם. לומדים שאסור לקלל ולהכאיב להורים. הלכה אחת היא שאם הבן הוא רופא, ואביו צריך לעבור טפול רפואי שעלול לגרום שיירד דם, על הבן לנסות למצא רופא אחר לבצע זאת, ואם אין אף אחד, עליו לקבל קודם כל את רשות אביו.

פרק ו' - לומדים על כבוד אב ואם. אחת ההלכות היא שיש לשמע תמיד בקול אבא ואמא שלנו – אבל אם הם אומרים לעבור עברה חס ושלום, אין לשמע בקולם.

זרכי החסידות / סעודת משיח

אם במשך כל השנה אנו חושבים על משיח, מדברים על משיח ולומדים על משיח, אז מה כל כך מיוחד בסעודת משיח?

הרבי מלמד אותנו שהאכילה בשעת הסעודה היא הדבר המיוחד. כאשר אנו אוכלים האוכל הופך להיות חלק מהגוף שלנו. במהלך סעודת המשיח, כל הענינים של משיח הופכים להיות חלק מאתנו, יחד עם האוכל שאנו אוכלים. (בדיוק כמו באכילת מצה, שמחזקת את האמונה שלנו). לכן חשוב מאוד שכמה שיותר אנשים ישתתפו בסעודה הזו, כדי שכלם יוכלו להכניס את משיח בחלק מתוכם.